

לחיות במלכות אלוהים

מבוא לאמונה הקתולית

שיעור 20 : הסמכת קודש

כוהנים בשירות עם אלוהים

<p>1. הסמכת הקודש היא התקדיש שבאמצעותו השליחות שהטיל המשיח על תלמידיו ממשיכה לפעול בכנסייה עד סוף הימים.</p>	<p>קכ"ק 1536</p>
<p>2. המילה <i>order</i> ברומא העתיקה משמעותה "מוסד שלטון"; 'הסמכה לכהונה' (<i>ordination</i>) משמעותה "מעשה דתי ופולחני, קידוש, ברכה או תקדיש". היא מעניקה את מתנת רוח הקודש אשר מאפשרת לעסוק ב"סמכות קדושה" שמקורה במשיח, באמצעות הכנסייה שלו.</p>	<p>קכ"ק 1537–1538</p>
<p>הסמכת הקודש בתולדות הישועה</p>	
<p>3. אלוהים הפך את ישראל ל"ממלכת כהנים וגוי קדוש" (שמות יט 6), ואז הפריד את שבט לוי לעבודת הקודש; אלוהים עצמו הוא ירושתו. טקס מיוחד נערך בתחילת הכהונה.</p>	<p>קכ"ק 1539–1540 שמות כט 1–30 במד' א 48–53</p>
<p>4. הכהנים היו ממונים "למען בני אדם על ענייני אלהים כדי להקריב מנחות וזבחים על הַטָּאִים" (עבר' ה 1). הם מונו ללמד את דבר אלוהים ולשקם את האחדות עם אלוהים באמצעות קורבנות ותפילה – אך גם בכהונה זו לא היה כדי להביא לישועה.</p>	
<p>5. כהונתו של אהרון, שירות הלוויים ושבעים הזקנים היוו סמל מקדים לשירות ההסמכה של הברית החדשה.</p>	<p>קכ"ק 1541</p>
<p>6. הכהונה של הברית החדשה הושלמה בישוע, שהוא: "המתנדב בין אלהים לבני אדם" (טימ"א ב 5), "כהן גדול על-דברתי מלכי-צדק" (עבר' ה 10) ו"קדוש, תמים, טהור" (עבר' ז 26).</p>	<p>קכ"ק 1544–1545</p>
<p>7. הקורבן בעל הכוח המושיע, קורבנו של המשיח, הוא יחיד במינו – אך נעשה נוכח בזמן סעודת האדון. באופן דומה הופכת הכהונה המיוחדת של המשיח לנוכחת באמצעות הכהונה של הכנסייה: "רק המשיח הוא הכהן האמיתי, האחרים הם שליחיו ותו לא".</p>	
<p>שני משתתפים בכהונה האחת של המשיח:</p>	
<p>8. הכנסייה כולה היא עם כוהנים. באמצעות הטבילה לוקחים כל הנאמנים חלק בכהונה של המשיח ובשליחותו ככהן, כנביא וכמלך.</p>	<p>קכ"ק 1546 פטר"א ב 5 התג' א 6</p>
<p>9. הכהונה "השליחית" שונה במהותה מן הכהונה הרגילה משום שהיא מעניקה כוח קדוש לשירות הנאמנים באמצעות לימוד, פולחן אלוהי ומנהיגות של רועים.</p>	<p>קכ"ק 1592</p>
<p>10. הכהן פועל "במקום" המשיח הראש (<i>in persona Christi</i>). אין בכך כדי להבטיח שהשליח הוא חופשי מחולשות אנוש, מרצון לשלוט, מאפשרות לטעות או אפילו לחטוא. אך כוחה של רוח הקודש מבטיחה את יעילות התקדישים גם מבלי להתחשב בקדושתו של הכהן (<i>ex opere operato</i>).</p>	<p>קכ"ק 1548–1551</p>
<p>11. הכהן פועל בשמה של הכנסייה כולה כשהוא מתפלל בשמה וכשהוא מקריב את הקורבן האויכריסטי (לחם הקודש).</p>	<p>קכ"ק 1552–1553</p>
<p>שלוש דרגות בהסמכה: הגמונים (בישופים), כוהנים ודיאקונים</p>	
<p>12. אצל הגמונים נמצאת הסמכת הקודש במלואה, שכן הם יורשיהם וממשיכי דרכם של השליחים. לבישוף ניתנת הסמכות לקדש, ללמד ולשלוט, והוא הראש הנראה לעין של הכנסייה המקומית שהופקד עליה. הבישופים לוקחים חלק באחריות השליחית ובשליחותה של הכנסייה כולה, תחת סמכותו של האפיפיור (קולגיאליות).</p>	<p>קכ"ק 1555–1561, 1594 טימ"א ג 1</p>
	<p>קכ"ק 1562–1568</p>

<p>13. הכהונים הם עמיתיהם של הבישופים, והם נסמכים עליהם בעבודת הקהילה שלהם. הכהונים פועלים "במקום המשיח", בכך שיש בכוחם להפוך לנוכח את התקדיש המיוחד של הברית החדשה, לחם הקודש, ולהקריב אותו.</p>	<p>טי"א 5 קכ"ק 1571–1569</p>
<p>14. הדיאקונים הם שליחים המופקדים על שירות הכנסייה, כגון עזרה לבישופים או לכהונים בתקדישים, בברכות נישואין, בקריאת הבשורה ובדרשות, בניהול לוויית ובעשיית מעשי צדקה. ועידת הוותיקן השנייה השיבה לקדמותה את משרת הדיאקון הקבועה אשר אדם נשוי יכול להיות מופקד עליה.</p>	<p>קכ"ק 1572–1574, 1597 טימ"ב א 6</p>
<p>15. התקדיש ניתן על ידי סמיכת ידיים המלווה בתפילת קידוש טקסית, ובה בקשה מאלוהים שיעניק למועמד לכהונה את חסדי רוח הקודש הנדרשים לו למילוי תפקידו.</p>	<p>קכ"ק 1576–1575</p>
<p>16. מי יכול להעניק הסמכת קודש? בישופים מוסמכים יכולים להעניק את "מתנות הרוח", את "משרת השליחות", משום שהם יורשיהם של השליחים – שלהם העניק המשיח שותפות בשליחותו ובסמכותו.</p>	<p>קכ"ק 1578–1577</p>
<p>17. מי יכול לקבל עליו את הסמכת הקודש? רק גבר שנטבל, משום שהכוהן מייצג את המשיח – שהיה גבר, ושהינו החתן של הכנסייה. ישוע בחר בגברים בלבד כשליחים, וכך עשו גם הם כשבחרו ביורשיהם. גבר = כוהן; אישה = מקדש. לאף אדם אין הזכות לקבל את הסמכת הקודש אלא אם נקרא לכך על ידי אלוהים דרך הכנסייה.</p>	<p>קכ"ק 1580 מתי יט 12 קור"א ז 8, 33–32</p>
<p>18. בכנסייה הלטינית הכהונים הם בדרך כלל רווקים – סימן אסכטולוגי לחייהם החדשים במשיח. לדיאקונים מותר להינשא. בכנסייה המזרחית גם כוהנים יכולים להינשא.</p>	<p>קכ"ק 1581 – 1584</p>
<p>19. השפעות התקדיש: מעצב את המקבל כדמותו של המשיח בחסד מיוחד של רוח הקודש, והופך אותו לנציגו של המשיח בכהונתו המשולשת ככוהן, כנביא וכמלך. התקדיש מעניק חותם קדוש שאין למוחקו, ואין לחזור ולהעניק אותו.</p>	<p>קכ"ק 1586</p>
<p>20. לבישוף מהווה התקדיש חסד של כוח להדריך את כנסייתו ולהגן עליה כאב וכרועה באהבה לכולם – בייחוד למסכנים, לחולים ולנוזקים. התקדיש דוחף אותו לבשר לכל ולהיות מודל לקדושה לצאנו – בהזדהותו המוחלטת עם המשיח, ובחוסר פחד לתת את חייו למען צאנו.</p>	

שאלות לדיון

1. מדוע נחוצה הכהונה לקשר שלנו עם המשיח?
2. האם הכהונה לא בוטלה על ידי המשיח, לאחר שהפך את כולנו ל"ממלכת כוהנים וגוי קדוש"?
3. מדוע יש לכבד בצורה מיוחדת בישופים, כוהנים ודיאקונים?
4. כיצד מעניק ישוע, אלוהים ממש ואדם ממש, כוח לכהונים?
5. האם יעילות התקדישים תלויה בקדושת הכהונים?